

Primljeni u franjevački laički novicijat!

U Novalji smo nakon jedne pauze od nekoliko godina, dobili priliku primanja novih članica i članova u franjevački laički novicijat. Kako se približavao značajna datum, 18. studenog, petak, tako smo mi kandidatkinje i jedan brat kandidat, bivali poput male djece. Susretali smo se ovih dana iščekivanja, spontanom smiješkom u tišini duša i prepoznavanjem značaja sjaja u našim očima. Spremni smo priželjkivali taj za nas svečani ali i tihi događaj, već u stilu sveca kojeg smo si uzeli za primjer u svom životu. Teta Jelica je veselo pozdravljala i svakoga pitala da li se priprema, kad ćemo svi biti spremni i ponizni primiti blagoslov od našeg dragog voditelja, fra Veselka i time i službeno postati dio svjetovnog franjevačkog reda. Ina je ubrzano donosila obavijesti, Mirjana i Nada kombinirale su kolače koje bi mogle ispeći, Vesna je govorila da bismo morale još sve dogovoriti, a Milka je nas je prisjetila na ispit savjesti. Časnice su nas bodrile, a čs. Celestina je svojim zvonkim smijehom koji bi izmakao njenoj šutnji, budila radost u nama. Teta Reta koja je od samog početka franjevačkog reda ustrajala govorila nam je, kako je došlo naše vrime, Ivan se zadovoljno i samozatajno osmijehivao, teta Ljubica je kao i većina nas bila jako uzbuđena, a iz obližnjeg sela, Zubovića, očekivali smo dvije skromne i drage starice našu Josipu i Mariju Zubović .. ....

Bože, koliko je spontane topline i ljubavi bilo u tim susretima!

Zahvalni smo Bogu koji nam je poslao fratra koji je znao u tom jednom satu druženja s nama, i upoznavanja s Pravilima svetog Franje, darovati nam pravi franjevački duh. U tim godinama druženja, znao je biti spreman i za naše ispovjedi, pa čak i za ispovjedi onih koji nisu bili kandidati za naš laikat. U godini kada je bio zauzet i u nemogućnosti da nam dolazi iz Zadra, časna sestra Finka Zrnušić je preuzela „kormilo“ i jednakom vještinom voditeljstva, polako nas upoznavala sa životom svetoga Franje i načinom franjevačke molitvene meditacije.

U petak, 18. studenog, smo se po dogovoru prvo našli u učionici Pastoralnog centra gdje smo se s magistrom Marijom Baričević dogovorili točan slijed cijelog protokola. Nakon toga uputili smo se zajedno s našim voditeljem fra Veselkom, u crkvu koja je bila uređena za naš događaj. Bili smo sretni vidjevši barjak svetoga Franje postavljen ispred

kao i križ svetog Damjana koji je bio ispod samog oltara. Imali smo svi tekst kojime ćemo se zavjetovati da ćemo biti dostojni franjevačke duhovnosti i njegovog duha koji ćemo pronesiti svojim najbližima i svijetu gdje se nađemo. Svetu misu vodio je naš, već spomenuti voditelj fra Veselko Grubišić, a koncelebrirao je naš župnik vlč. Josip Kosić. Tijekom mise bile smo prozване da pristupimo k oltaru, gdje smo nakon zavjeta dobile franjevački križić, tao, džepni Novi Zavjet i mali katekizam.

Naša su imena sljedeća :

1. Ljubica Dabo
2. Mirjana Grce
3. Vesna Kralj
4. Katica Pernar
5. Jasminka Majsec Denona
6. Ina Poplašen
7. Milka Ricov
8. Irena Šanko
9. Jelena Šćiran
10. Branka Vrtođušić
11. Nada Škunca
12. Ivan Vidas
13. Marija Vidas
14. Josipa Zubović
15. Marija Zubović

U propovijedi fra Veselko se prisjetio svete Elizabete Ugarske zaštitnice franjevačkog laičkog staleža, i osvjetlio nam je kao primjer jakog prijanjanja uz jasan put i opredjeljenje svetog Franje, a taj je : biti uz slabe i nejake i sve potrebite. Uputio nas je, da sad odjeveni Isusovom bjelinom i Njegovom svjetlošću nade, budemo silni i hrabri prenositelji duhovnosti koja je toliko bliska mnogim narodima, (dodala bih) bili oni kršćani ili ne. Tijekom pedeset godina franjevačkog reda u Novalji kojeg smo ove godine i svečano na dan svetog Franje proslavili, sama duhovnost nije utrnula nego je bila vjerno prisutna u životu župe.

Nakon svete mise, te našeg primanja u franjevački laički novicijat uslijedilo je zajedničko fotografiranje na oltaru. Zatim smo otišli u Pastoralni centar gdje smo se počastili kolačima i tortom, sokovima i čajem koje smo same priredile.

I za kraj, ovog kratkog osvrtu na dan koji je uz ostalo i Dan Vukovara, tako da ga sigurno nećemo zaboraviti kao jedan od niza značajnih brojki u našem životu, rekla bih da smo u skromnosti srca i tišini misli osjetili svi novu i jaku povezanost kako sa svecem kog slijedimo tako i međusobno. Ta povezanost je, rekla bih, jača je od svakodnevnih i uobičajenih ljudskih druženja i poznanstava. Njenu silinu raspoznajemo u tišinama srdaca koji već dugo kucaju istim ritmom i nadom. Znamo također, da je naš krug puno veći od ovog kojeg smo dio u župi svete Katarine u Novalji. Iako smo se do sada u našim životima, susretale s raznim ljudima franjevačkog reda, bilo to posvećena lica, bilo to laici, ili mladi Fram-e ipak, tek sada je naša povezanost osjetno jača i konkretnija, tek sada smo i mi jedan važan dio istog Tijela.

Na Franjinom su barjaku bile riječi s kojima bih završila ovaj tekst:

Sveti Franjo, moli za sve nas!

P.S. Pozdravljam svu našu braću i sestre, u Hrvatskoj i šire, velikim zagrljajem ispunjenih srdaca svih nas!

Mir i dobro!

jasminka